

РЕШЕНИЕ

№ 9120

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Виржиния Петрова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7415** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от А. А., Г. А., Р. А., И. А. и К. А., чрез адв. Г. Г. и адв. Н. С., членове на САК със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 срещу Заповед № РД08-6376 от 10.12.2021 г., издадена от Председателя на Софийски градски съд (СГС), в частта ѝ, с която е наредено „ДА НЕ СЕ РЕГИСТРИРАТ изявления в електронна форма, които са получени на ДРУГИ АДРЕСИ на електронната поща на Софийски градски съд“.

В жалбата се излагат твърдения за нищожност, незаконосъобразност и неправилност на оспорената заповед. Твърди се, че заповедта на председателя на СГС в обжалваната ѝ част противоречи на Специалните правила за процесуалните действия и актове в електронна форма, регулирани в глава XI „а“ ГПК, както и изрично на чл. 2 ГПК. Излага доводи, че забраната в оспорената заповед е пряко нарушение на чл. 26 от Наредба № 6 на В., чл. 6, ал. 1- 3 от АПК вр. чл. 8 АПК, поради което молят да се обяви същата на основание чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК за нищожна. Алтернативно моли да бъде отменена като незаконосъобразна и неправилна.

В съдебно заседание жалбоподателите А. А., Г. А., Р. А., И. А. и К. А., редовно призовани, не се явяват, не се представляват.

Ответникът – Председателя на Софийски градски съд (СГС) А. Т., чрез

пълномощника съдебен помощник С. Р. в писмен отговор изразява становище, че жалбата е недопустима в частта, с която се оспорва заповедта като незаконосъобразна, тъй като е просрочена на осн. чл. 159, т. 5 АПК. По отношение на частта, с която се атакува заповедта на председателя на СГС като нищожна, счита че жалбата също е недопустима, съобразно ТР № 3 от 16.04.2013 г. постановено по ТД № 1/2012 г. на ОСК на ВАС и чл. 159, т. 4 АПК. При евентуалност излага становище, че жалбата е изцяло неоснователна. Прави възражение за прекомерност. Претендира разности за процесуално представителство.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирана е молба-станoviще от 06.06.2024 г., в която поддържа подадения отговор на жалбата.

Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на оспорването.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Предмет на оспорване, респективно обявяване на нищожност е Заповед № РД-08-6376 от 10.12.2021г. изменена и допълнена със Заповед № РД-08-7160 от 17.11.2022 г. на председателя на Софийски градски съд в частта „ДА НЕ СЕ РЕГИСТРИРАТ изявления в електронна форма, които са получени на ДРУГИ АДРЕСИ на електронната поща на Софийски градски съд“. Издадената от председателя на съда заповед представлява вътрешноведомствен акт, с който се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица, по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК, поради което подлежи на съдебен контрол, който следва да се осъществи пред троен състав по реда на оспорване на общите административни актове, а именно - глава 10, раздел II от АПК./В този смисъл Решение № 7162/28.06.2023г. по адм.дело № 10809/2022г. по описа на ВАС, VI-то отделение/

За оспорващите, като страни по гр.дело № 10686/2020 г. по описа на СГС, ГК, ВО, II „Д“ състав и касационни жалбоподатели, чиято касационна жалба е изпратена на 19.05.2023 г. на ел.адрес –[електронна поща] /обявен в интернет страницата на СГС – в раздел „Указател за контакт“, подраздел „Съдебни деловодства – граждански отделения“ – Служба „Съдебно деловодство - гражданско отделение, въззивни състави“/и не е регистрирана и заведена в деловодството на СГС, е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно чл. 179 АПК общите административни актове могат да се оспорват в едномесечен срок от съобщаването за издаването им или в 14-дневен срок от отделните съобщения до лицата, участвали в производството пред административния орган. Оспорената заповед не е съобщавана на оспорващите, поради което по отношение на нея е приложим едномесечния срок. Заповедта е издадена на 10.12.2021 г. и е публикувана на интернет страницата на СГС на 13.12.2021 г., а жалбата е изпратена на 28.07.2023 г. Следователно срокът за оспорване на Заповедта е изтекъл на 13.01.2022 г. и жалбата е просрочена, тъй като е депозирана на 28.07.2023 г. Съгласно чл. 159, т. 5 от АПК жалбата в частта ѝ в която се твърди нейната незаконосъобразност и неправилност е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане. Съдът следва да се произнесе по жалбата единствено досежно направеното искане за обявяването на нищожност на оспорената заповед в оспорената ѝ част.

Административен съд София-град, XXV тричленен състав, като прецени събраните по делото доказателства, във връзка със становищата на страните и след служебна проверка на оспорения акт, съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за

установено следното:

Във връзка с постъпила Докладна записка с вх. № ДЗ-742 от 01.10.2021 г., депозирана от Зам.-председателя на СГС, ръководител на ТО и Зам.- председателя на СГС, ръководител на ГО-Първоинстанционни състави, както и предвид увеличения брой на постъпващите документи в СГС посредством обявените електронни пощи на сайта на съда и с оглед оптимизиране получаването на електронни документи, до стартиране в пълен обем на ЕПЕП и на основание чл. 86, ал. 1, вр. чл. 88 ЗСВ, Председателя на СГС е издал частично оспорената в настоящото производство Заповед № РД-08-6376/10.12.2021 г., с която е наредил:

- Да бъде обозначен на интернет страницата на СГС адресът на електронната поща на служба „Регистратура“ – [електронна поща], като единствен електронен адрес за извършване на процесуални действия в електронна форма, чието авторство е удостоверено с КЕП;
- Да не се регистрират изявления в електронна форма, които са получени на други адреси на електронната поща на СГС;
- Да не се регистрират изявления в електронна форма, постъпили на обозначения адрес на ел. поща, но неподписани с КЕП;
- Всички постъпили на обозначения ел. адрес електронни изявления да се разпечатват само в един екземпляр и да не се изготвят служебно преписи преди да е заплатена дължимата държавна такса.

На служителите от служба „Регистратура“ е възложено да извършват проверка за валидността на КЕП, с които са подписани изявленията в електронна форма и да отразяват резултата от проверката по подробно описан в заповедта начин. Възложено е заповедта да се публикува на интернет страницата на съда, като при преглед на интернет страницата на СГС се установи, че заповедта е публикувана на адрес <https://sgs.justice.bg/upload/70555/Zap%20RD-08-6376%20ot%2010.12.2021.pdf>, на 13.12.2021 г. съгласно справка от системен администратор „И.“ (л. 83).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съгласно Тълкувателно решение № 3/2013г. на ВАС по т.д.№1/2012 г. при оспорване на административните актове с искане за обявяване на нищожност правният интерес за оспорвания следва да се преценява към момента на подаване на жалбата. Настоящият съдебен състав намира подадената жалба, с която се иска обявяване на нищожност на оспорваната заповед, за процесуално ДОПУСТИМА, тъй като в съответствие с чл. 149, ал. 5 от АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Жалбата е подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящия случай се разглеждат само основанията за нищожност на обжалвания административен акт. Критериите за нищожност, предвид основанията за оспорване по

чл. 146 от АПК, са установени от теорията и съдебната практика.

Съгласно чл. 146, т. 1 АПК, административният акт трябва да е издаден от компетентен орган - по материя, по място и по степен. В съответствие с ТР № 2/1991 г. на ВС, всяка некомпетентност води до нищожност. В конкретния случай,

оспорената заповед не е засегната от порока по чл. 146, т. 1 АПК. Издадена е от компетентен орган в кръга на правомощията му. Издател на същата е Председателя на СГС, като с нея разпорежда на служителите от съответния съд „да не се регистрират изявления в електронна форма, които са получени на други адреси на електронната поща на СГС“. Правомощието на Председателя на СГС да организира работата на отделните служби произтича от разпоредбите на чл. 88, вр. чл. 86, ал. 1, т. 11 ЗСВ.

Неспазването на установената форма за административен акт - чл. 146, т. 2, вр.

чл. 59 АПК може да доведе само до унищожаемост на акта, освен ако порокът във формата е толкова съществен, че практически да се равнява на липса на форма, а отгук-и на липса на волеизявление. В процесния случай, изискването за форма на административния акт е спазено. Заповедта е в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Неспазването на административнопроизводствените правила - чл. 146, т. 3 АПК може само по изключение да доведе до нищожност - тогава, когато е довело до липса на волеизявление, каквото в случая не е налице спрямо процесния акт.

Противоречието с материалния закон - чл. 146, т.4 АПК - води до нищожност само, когато е налице пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган. В жалбата се твърди, че чл. 2 от ГПК задължава съдилищата да разгледат и разрешат всяка подадена до тях молба за защита и съдействие на лични и имуществени права, което е безспорно, но дори и да се приеме това твърдение за правдиво в настоящия случай, нарушението би довело до незаконосъобразност на оспорвания административен акт, респ. до неговата отмяна, но същото е направено извън законоустановения, преклузивен срок за оспорване, поради което не следва да бъде обсъждано.

На следващо място настоящият състав приема, че административния акт не може да се определи като нищожен поради несъответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 АПК - правомощието за издаване на акта да не е насочено към постигане на друга цел, различна от законоустановената. Несъответствието с целта на закона (превратното упражняване на власт) обуславя нищожност само, ако преследваната с административния акт цел, различна от законоустановената, не би могла да се постигне с никакъв акт, нито на същия, нито на който и да е друг орган. Преследваната с издаването на оспорения в настоящото производство акт цел не само, че не покрива условията за нищожност на това основание, но и напълно съответства на законоустановената.

За пълнота на изложението настоящия състав следва да отбележи, че е безспорно от доказателствата по делото, че оспорената заповед е доведена до знанието на всички потребители на сайта на СГС на 13.12.2021 г., съгласно справка от системен администратор „И.“ (л. 83), което се явява в изпълнение на чл. 22, ал. 3 от Наредба № 6 от 03.08.2017 г. за извършване на процесуални действия и удостоверителни изявления в електронна форма „Всеки орган на съдебната власт оповестява чрез официалната си интернет страница и чрез Единния портал за електронно правосъдие официалните адреси на електронна поща, на които могат да се изпращат електронни документи в случаите по ал. 2.“. По делото се установява, че оспорената заповед е доведена до знанието и на ВАДС и САК на същата дата (чиито членове са адв. Г. и С.) по електронен път. Касационната жалба е подадена на 19.05.2023 г., като след близо

над 2 месеца на 24.07.2023 г. е направена справка в деловодството в съда, като е установено че касационната жалба и приложените към нея касационни основания не са регистрирани. В тази връзка съдът счита, че оспорващите чрез своите пълномощници, членове на САК не са проявили дължимата процесуална активност, тъй като безспорно оспорената заповед е доведена до знанието на САК. От публикуването на заповедта на 13.12.2021 г. до датата на подаване на жалбата 19.05.2023 г. пълномощниците на оспорващите е следвало да проявят процесуална активност и да се запознаят с заповедта с оглед на това, че тя е била налична както на сайта на СГС, така и е била изпратена на САК. Дължимата процесуална активност като условие за възникването на правото на депозиране на касационната жалба не е проявена от пълномощниците, след като не са се запознали с оспорената заповед, неупражнявайки по този начин и правото на защита на страната по делото, която представляват. В подкрепа на това е и разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от Наредба № 6 от 03.08.2017 г. за извършване на процесуални действия и удостоверителни изявления в електронна форма „Рискът от грешки при предаване на изявлението по ал. 1 към органа на съдебната власт е за заявителя“.

Водим от изложеното, настоящия тричленен състав приема, че процесната заповед в оспорената ѝ част не е нищожна.

С оглед на гореизложеното и липсата на пороци за нищожност на оспорения акт, жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че е налице материално основание за издаване на оспорената заповед и като се отчете, че служебната проверка не установи нарушение на основни принципи, намира, че заповедта, като издадена от компетентен орган и в изискуемата от закона форма е действителен административен акт.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на СГС сума в размер на 200 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определена с оглед фактичката и правна сложност на делото.

Водим от това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XXV тричленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от А. А., Г. А., Р. А., И. А. и К. А. чрез адв. Г. Г. и адв. Н. С., членове на САК със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 срещу Заповед № РД08-6376 от 10.12.2021 г., издадена от Председателя на Софийски градски съд, в частта ѝ, с която е наредено „ДА НЕ СЕ РЕГИСТРИРАТ изявления в електронна форма, които са получени на ДРУГИ АДРЕСИ на електронната поща на Софийски градски съд“, В ЧАСТТА, с която е направено искане за отмяната на посочената заповед като незаконосъобразна и неправилна.

ОТХВЪРЛЯ жалба от А. А., Г. А., Р. А., И. А. и К. А. чрез адв. Г. Г. и адв. Н. С., членове на САК със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 срещу Заповед № РД08-6376 от 10.12.2021 г., издадена от Председателя на Софийски

градски съд, в частта ѝ, с която е наредено „ДА НЕ СЕ РЕГИСТРИРАТ изявления в електронна форма, които са получени на ДРУГИ АДРЕСИ на електронната поща на Софийски градски съд“, В ЧАСТТА, в която е направено искане за обявяване на посочената заповед за нищожна.

ОСЪЖДА А. А., Г. А., Р. А., И. А. и К. А. чрез адв. Г. Г. и адв. Н. С., членове на САК със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 да заплатят на Софийски градски съд сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението, в частта в която жалбата е оставена без разглеждане може да се обжалва в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Решението, в частта в която е отхвърлена жалбата подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.